

ЛЮБЯЩИЯТ ГОСПОДЕН ОТКЛИК НА СКРЪБТА

Дейвид Уилкерсън
30 Ноември 2009

Аз съм просто удивен от любящия Господен отклик към скръбта. Когато чета Библията, аз виждам, че нищо не впечатлява нашия Бог повече, отколкото повалената от скръб душа.

Определението за скръб е „дълбока тъга“ или „тъга, причинена от силно нещастие“. Исая ни казва, че Самият Господ е запознат с най-силните ни емоции: „Презрян и отхвърлен от хората, човек на скърби и свикнал с печал. И като някой, от когото отвръщат лице, беше презрян и не Го счетохме за нищо.“ (Исая 5:3)

В Марк 5 глава виждаме силен пример за любящия Господен отклик към скръбта. Тази глава съдържа срещата на Исус с Яир, управителя на синагогата, и с една жена с хронично кръвотечение.

Като управител на синагогата в Капернаум, Яир беше част от религиозната система, която отхвърли Исус. Ние не знаем какво си мислеше Яир за Исус, но знаем, че беше станал свидетел на изцерителната Му сила. Изглежда точно в неговата синагога Исус изцери мъжа с изсъхналата ръка. А Яир вероятно беше и в тълпата, когато Исус изгони злите духове, които извикаха: „Ти си Божи Син!“ (Марк 3:11)

Яир също така трябва да е бил запознат с мощните дела на Исус в други градове като Хоразин и Витесда. Той и другите старейшини в Капернаум използваша влиянието си, за да Го отхвърлят, принуждавайки Исус да каже: „И ти, Капернауме, който си се издигнал до небесата, до ада ще бъдеш свален! Защото, ако се бяха извършили в Содом чудесата, които се извършиха в теб, той и до днес би останал.“ (Матей 11:23)

Но сега, когато четем историята на Яир от Марк 5-та глава, ние виждаме, че в дома на управителя има скръб. 12 годишната му дъщеря беше болна на легло „Дъщеричката ми е на умирање“ (Марк 5:23). Със сигурност това накара Яир да преосмисли мнението си за Исус.

Ужасна скръб накара Яир да отиде при Христос.

Съмнявам се, че Яир би отишъл при Исус, ако този проблем не беше сполетял дома му. Помислете – дори чудото с изцерената ръка не го впечатли. Множества се тълпяха, за да чуят проповедите на Исус и да Го видят как извършва чудеса, но нищо не го привлече към Исус. Вероятно дъщерята на Яир знаеше за Христос, след като Библията казва, че децата вярваха в

Него и Го хвалеха. Мога да си представя това малко момиченце да настоява: „Татко, повикай Исус. Той ще ме изцери.“

Сега, дъщерята на Яир беше на умирање. Каква ли вътрешна битка водеше управителя на синагогата преди да потърси Исус за помощ? Социалната му среда се присмиваше на Христос като Го наричаше „мошеник“. Те искаха да Го убият, дори замисляха убийството Му. Ако Яир повикаше на помощ Исус, той щеше да бъде отлъчен, отрязан от обществото, щяха да му се присмиват. Това не само щеше да му струва неговия пост в синагогата, но и мястото му в религиозната общност. Щяха да го отхвърлят.

Мисля си, че точно заради това се казва „едно голямо множество следваше“ Яир, когато той най-накрая потърси Христос (Марк 5:24). Хората в Капернаум искаха да видят какво ще се случи с управителя на синагогата, ако той заведеше Исус в дома си.

Та, какъв беше отговора на Господ, когато Яир падна в нозете Му и „много Му се молеше“? Просто пише, че „Исус отиде с него“ (Марк 5:24). Христос откликна с любов, въпреки, че вярата на Яир в Него беше родена от скръб. Мога да си представя какво си мислеха учениците: „Яир не иска да има нищо общо с Господ, когато всичко му е наред. Сега той го търси, само защото е в беда. Яир отиде при Исус, понеже няма друг избор.“

Те бяха прави – само скръбта беше накарала Яир да иде при Исус. Въпреки всичко е факт, че ние служим на Спасител, който откликва с любов към всяка наша болка и скръб. Помислете – това, което направи Яир, сме правили всички ние. В миналото ние сме забравяли Господ, пренебрегвали сме Го, дори вероятно сме Го отхвърляли. Но въпросът, който най-много притеснява нашия Бог е този: „Къде се намираш сега с Мен? Ще Ме призовеш ли в настоящата си скръб?“

Дори когато Бог наказваше народа Си Израел, Той беше дълбоко развълнуван от болката им. Съдии 10:16 ни казва: „душата Му повече не можеше да търпи окаяността на Израил.“ В буквален смисъл Господ жалееше за народа Си, изпълнен с дълбока болка. До този момент Той беше казвал на това поколение: „Повече няма да ви освобождавам.“ Но сега, по време на скръбта им, Той откликна като взе присърце болката им.

Виждаме това да се случва из целия Стар Завет. Непрекъснато четем: „Бог ги съжали поради страданията им.“ Тази фраза говори за „състрадание, скръб, утеха, облекчаване на бремето“.

Дори и по време на съд, Бог скърби за децата Си. Псалмистът изказва невероятно становище: „И заради тях си спомни Своя завет и се смили според величието на милостта Си. И им даде да намерят милосърдие пред всички, които ги бяха пленили“ (Псалм 106:45-46). Когато Бог види, че децата Му ги боли, Той не само скърби за тях, а дори прави така, че и враговете им да ги съжбяват.

Докато четеш това, вероятно си обременен от тежка скръб. Може би е заради някой скъп за теб човек, който страда или пък има проблеми, или пък го боли. Може да е заради върнали се към греха син или дъщеря, които бавно потъват в смъртта на греха. Може да е заради

някой роднина, който е изправен пред черна финансова криза. На всички казвам: Исус Христос е разчувстван от скръбта ти.

Чудесно е, че Исус ходи с нас по време на болката ни, както ходеше и с Яир. Но дори, когато изглежда че се задава чудото, то може да се забави. Въпреки, че Христос беше с него, Яир щеше да стигне до точката на безпомощността.

Чудото на Исус се забави, когато Христос откликна на докосването на една отчаяна жена.

По пътя към къщата на Яир, те бяха посрещнати от жена, която страдаше от хроничен кръвоизлив. Тя беше кървяла непрестанно в продължение на 12 години. Така че тя буквално умираше от бавна смърт. Лука, лекар, писа, че тя „беше похарчила по лекари целия си имот, без да може да бъде излекувана от никого“ (Лука 8:43).

Еврейският закон заявяваше, че тази жена е „нечиста“. За нас тя изобразява онзи тип вярващ, който е вързан в „нечистотата“ на греха. Всъщност, някои от онези, които четат това послание, може би „кървят“ от онова, което за тях е неизцерима болест. С течение на годините духовния им живот бавно е угаснал и те са изгубили битката.

Тази жена се бореше по този начин в продължение на 12 години. Беше търсила изцеление навсякъде. Слушаше някой специалист и това ѝ даваше надежда. Повтаряше историята си пред всеки лекар, казвайки: „Моят проблем е...“ Всички те взимаха парите ѝ и ѝ даваха обещания. Но тя винаги се връщаше у дома обезкуражена. В един момент тази жена трябва да си е помислила: „Няма смисъл. Състоянието ми е безнадеждно. Ще продължа да страдам, докато бавно умра.“

За съжаление днес виждам множества християни, които постъпват като тази жена. Те ходят на всяко място, което предлага отговор. Обясняват проблема си отново и отново, надявайки се, че този път ще получат освобождение. Всичко, което искат, е някой да спре кръвоизлива в сърцето им.

Ето я страдащата жена, която търсеше помощ за пореден път. Този път тя щеше да се опита да докосне Исус, буквално да осъществи контакт с ръба на дрехата Му. И когато тя постъпи така, беше изцелена незабавно.

Точно в този момент Исус се обърна и попита: „Кой ме докосна?“ Жената се „уплаши и разтрепери“ (Марк 5:33). Защо ли се разтрепери от страх? Това беше така, понеже тя беше официално нечиста. Дори не ѝ беше позволено да се покланя с другите, камо ли да се докосне до някого. Еврейският закон казваше: „Но тя да остане тридесет и три дни за очистиането си от кръвта си; да не се допира до никаква свята вещь и да не идва при светилището, докато се изпълнят дните на очистиането ѝ.“ (Левит 12:4)

Тази жена се страхуваше да каже какво беше направила. Всъщност, тя имаше основания да се страхува за живота си. Но: „А жената, уплашена и разтреперана, като знаеше станалото с нея, дойде и падна пред Него, и Му каза цялата истина.” (Марк 5:33)

В този момент виждаме 2 причини, поради които Исус позволи чудото на Яир да се забави:

Първата причина е, че Исус искаше да освободи жената от чувството ѝ за нечистота. Той искаше да използва момента публично да премахне нейния укор.

Познавам много християни, които живеят като тази жена - под облак от страх, поради „нечистотата” си. Вероятно това описва теб. Живял си с греха толкова дълго, че си мислиш: „Ами ужасната ми история с греха? Щом Исус изцереява напълно, тогава значи има нещо нередно в мен. Не принадлежа на църквата. Тя е свято място, а аз съм нечист.”

Аз мисля, че ако ти си в добра, загрижена църква, ти си на добро място, понеже Лекарят е там! Никой няма да се интересува колко лошо е миналото ти, или колко дълго си бил „нечист”. Вместо това, те ще са загрижени да те попитат: „Искаш ли да бъдеш изцереен?”

Това ни води до втората причина, поради която Исус забави чудото на Яир: той се опитваше да даде на Яир голям урок. Погледнете какво се случваше на сцената – Яир отчаяно искаше да заведе Исус до болничното легло на дъщеря си. Но жената с кръвоизлива повтаряше отново и отново цялата си история на Исус. Според Библията тя „разказа всичко”, което отне много време.

Чудя се дали Яир си каза: „Тази жена е болна от 12 години. Не можеше ли това да почака още няколко часа? Дъщеря ми е на умирање в този момент.” Представям си го как мачка ръцете си, пристъпва нервно от крак на крак, чупи си пръстите, гледа дали не идва някой вестител.

Истината е, че Исус можеше да отиде направо в дома на Яир, без да се бави. Можеше да изцери жената, без да изслуша цялата ѝ история. Но се забави, поради една причина. Това беше първата част от урока, който искаше да предаде: възможно е да сме толкова погълнати от собствените си страдания и болки, от собствената си нужда от чудо, че да не сме в състояние да се зарадваме на онова, което Исус върши за другите. Накратко – болката ни може да ни заслепи за всички останали нужди около нас, освен за собствените ни.

Това ни води до втората част на урока: когато видим какво прави Исус за другите, това може да изгради собствената ни вяра относно нашия проблем. Аз вярвам, че Христос се опитваше да укрепи вярата на Яир в този случай. Може също и да му е казал: „Яир, знам, че си отчаян. Знаем всичко за състоянието на дъщеря ти. Но не можеш ли да се протегнеш към тази бедна жена? Тя е страдала всеки ден в продължение на 12 години, всеки час от момента, в който дъщеря ти е била родена.”

Отговорът на молитвата ти бави ли се? Виждаш ли хората около теб да постигат победи, да бъдат докосвани и изцелявани? Виждаш как се случват чудеса, а ти стоиш безпомощен отстрани в страданието си? Станал ли си нетърпелив и ядосан на Бог, викайки: „Защо не изцери мен, Господи? Къде е моето чудо? Защо се бави?“ Ако това е така, ти пропускаш същността на въпроса. Господ се опитва да изгради вярата ти. Той иска да се придвижиш от скръбта си към доверие в Него, без значение колко може да се забавят нещата. Той ти показва, че може в момента да изцелява хиляди хора около теб, но все пак да държи око и върху твоето положение!

Исус отговаря най-вече, когато всичката надежда изглежда че се е изпарила.

Чудя се дали Яир успя да чуе изключителните думи на Исус към кървящата жена: „Дъще, твоята вяра те изцели; иди си с мир и бъди здрава от болестта си“ (Марк 5:34). Съмнявам се, че Яир чу нещо от това, понеже фокусът му беше върху вестителя, който тичаше към него. Библията ни казва, че докато Исус все още говореше чудотворните думи на жената, Яир получи смразяваща новина: „Дъщеря ти умря.“ (5:35)

О, какви лъжи трябва да е прошепнал Сатана в ушите на Яир: „Всичко беше напразно. Исус не може да направи нищо за теб. Няма чудо. Тази жена твърди, че е изцерена, но наистина ли е така?“ След това пристигнаха пронизващите думи на вестителя: „Няма смисъл. Твърде късно е Бог да направи нещо. Благодаря ти, Исусе, но няма да стане. Изчака твърде дълго, за да помогнеш.“

Мога да чуя как един глас смъмря Яир в този момент: „Ти повярва на Исус. Падна в нозете Му и Го умоляваше за помощ. Но не се получи. Сега е време да стиснеш зъби и да се върнеш в синагогата. Исус не може да ти помогне.“

Но Исус чу всичко, което ставаше. Сега, когато Той видя страха, отчаянието и скръбта в лицето на Яир, Той му каза: „Не се бой, само вярвай“ (Марк 5:36). Аз вярвам, че Христос казваше на онази тълпа и на нас днес: „Не е достатъчно да ходите с Мен, да Ме призовавате и да падате в нозете Ми за покаяние. Трябва да вярвате в Мен. Трябва да вярвате, че мога да съживявам.“

Всъщност, за Яир имаше един последен тест за вяра: заставиха го да погледне смъртта в очите. Дъщерята на този разбит човек беше мъртва. Представете си хаоса и объркването в дома му, когато той и Исус пристигнаха. Виждам как жената на Яир се срива в ръцете му, викайки: „Къде беше? Твърде късно е. Скъпата ни дъщеря почина!“

Според обичая на онова време, платени, професионални оплаквачки плачеха и стенеха при сцената. Но когато Исус видя всичко това, Той каза на събралите се: „Защо се вълнувате и плачете толкова? Детето не е умряло, а спи.“ (5:39). Каква беше реакцията им? „А те Му се присмиваха“ (5:40). Те отхвърлиха посланието на Исус за пореден път.

Възлюбени, тази сцена ни показва какво иска Господ от всички нас. Ние трябва да отидем право на мястото на объркването, където смъртта, ужаса и присмеха се взират в нас и да се покорим на това слово: „Не се страхувай, само вярвай!”

Ние не знаем дали вярата на Яир остана силна или сърцето му беше смазано от страх. Само знаем, че всички бяха слисани от онова, което се случи след това. Исус хвана мъртвото момиче за ръка и каза: „Момиче, на теб казвам, стани! И момичето веднага стана и започна да ходи, защото беше на дванадесет години.” (5:41-42)

Църкво, ние трябва да си припомним думите на Исус отново и отново – по време на безнадеждност и смърт, когато няма изход и нищо не може да бъде направено по човешки: „Не се страхувай. Само вярвай.” Може да кажеш: „Но когато ме боли, нямам сила да вярвам. Твърде слаб съм, твърде съкрушен.” Признавам, че дори и след 58 години в служение, аз все още се моля: „Господи, трябва да ми дадеш вяра. Не мога да вярвам от само себе си.” Но мога да кажа, че Святия Дух е верен да извърши делото Си. Никога не се е провалял в мен.

Накрая, Павел казва, че идва време „като победите, да устоите” (Ефесяни 6:13). Ние стоим на Божието Слово, въпреки всичката болка и скръб, въпреки слабостта на плътта. Яир го направи, направи го и кървящата жена. Те мислеха: „Аз просто трябва да се докосна до ръба на дрехата Му.”

Всичко, от което се нуждаем в битката си, е Исус, който може да съживява!

Давид написа псалм, че Господ „направи звездите чрез дъха Си”. Помислете за това – самият Божий дъх поставя всяка галактика на мястото ѝ. Давид ни казва: „Когато те боли – спри и погледни нагоре. Ще разбереш, че ако Бог може да направи това, Той определено може да ти посрещне нуждата.” Съгласен съм. Ако когато те боли се съсредоточиш върху могъществото на Бог, ти ще получиш повече от всеки отговор, който някой проповедник може да ти даде.

Може да си мислиш, че Бог те е изоставил, понеже не ти е отговорил. Казвам ти – чудото ти предстои. Той работи за освобождението ти и работи върху него от момента, в който се помоли за пръв път. Той е обещал никога да не те изостави. Моретата може да реват, планините може да паднат в морето и всичко, което трябва да се разклати, ще се разклати. Но Той не може да се разклати, нито пък целта Му за Неговата църква.

Казвам на хомосексуалистите: „Престанете да дълбаете в миналото си, изпитвайки корените на начина си на живот. Натиснете с вяра и докоснете Исус, както направи тази жена.” Казвам на всички, които живеят в грехове: „Престанете да обикаляте наоколо и да търсите помощ, казвайки, че ситуацията е безнадеждна. Натиснете с вяра и докоснете Исус. Покорете Му се и Той ще ви изцери.” Казвам на всички със скърбящи сърца: „Хвърлете бремето си на Исус! След това предайте всичко в ръцете Му! Не се страхувайте, само вярвайте!”

Когато докоснеш Исус, когато се протегнеш към ръба на дрехата Му, ти получаваш силата Му. Когато кървящата жена Го докосна, се казва че: „сила излезе от Него” (Марк 5:30). Това е сила над всяка нечистота, грях и смърт.

Поменете – той е Бога, който създаде всичко, включително теб и мен. Ако този Бог може да направи чисто сърце в Давид – убиец и прелюбодеец, Той може да направи това и в теб. Може да преобърне живота ти „като гледаме на Исус, Начинателя и Завършителя на нашата вяра.” (Евреи 12:2)

Скъпи светиини, Исус е с вас в битката в този момент. Може да се протегнеш и да Го докоснеш точно като кървящата жена. Можеш да преживееш възкресителната, изцерителна сила на Христос, точно като Яир. Той ходи до теб във всичко това, във всяко забавяне. И има план да те изведе от смъртта и да те въведе в живота. Не се страхувай, само вярвай!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2009 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Lord's Loving Response to Grief](#) / [Любящият Господен отклик на скръбта](#)